

KU KLUX KLAN NASIL YOK EDİLDİ?

(Bu yazı size çok şeyler öğretecek zannediyorum. Okuyup bitirdiğinizde “hayret” dersiniz, ne dediğimi anlamış olduğunuzu kabul edebilirsiniz.)

Bütün teorilerde olduğu gibi, **Ku Klux Klan**’ın da son derece inişli çıkışlı bir tarihi oldu. İç Savaş’tan hemen sonra altı eski Konfederasyon askeri tarafından **Tennessee, Pulaski**’de kurulmuştu. Dördü yeni avukat çıkmış olan altı genç adam, kendilerini fikirleri birbirine yakın arkadaşlardan oluşan bir çevre olarak gördüler. Bu yüzden seçtikleri isim de, yani “**klux**”, “**çevre**” anlamındaki Yunanca sözcük kuklos’un yalnızca çok az değiştirilmiş haliydi. “**Klan**” sözcüğünü de eklediler, çünkü hepsi İskoçya-İrlanda kökenliydi. Başlangıçtaki, beyaz çarşaflara sarınarak başlarında yastık kılıfından **kukuletalarla** kırsal alanlarda at koşturma gibi faaliyetleri, zararsız olduğu söylenen gece yarısı muzipliklerine benziyordu. Ama **kısa zamanda Klan, özgürlüğüne kavuşan köleleri korkutmak ve öldürmek için tasarlanmış ve pek çok eyalete yayılmış bir terörist örgüte döndü.**

Bölgesel liderleri arasında beş eski Konfederasyon generali vardı; en sadık destekçileri yeniden yapılandırma dönemini ekonomik ve siyasi bir kâbus olarak yaşayan plantasyon sahipleriydi.

1872’de, Başkan Ulysses S. Grant, Temsilciler Meclisinde Ku Klux Klan’ın gerçek amacını dile getirdi: **“güç ve terör uygulayarak, üyelerin görüşleriyle uyum içinde olmayan tüm siyasi faaliyetleri engellemek, beyaz olmayan yurttaşları silah taşıma hakkından ve serbest kurşun hakkından mahrum etmek, beyaz olmayan çocukların eğitim gördüğü okulları baskı altına almak ve beyaz olmayan insanların durumunu köleliğe yakın bir duruma getirmek.”** Klan ilk döneminde bu işi broşürlerle, linç ederek, vurarak, yakarak, hadım ederek, silahla kırbaçlayarak ve bin bir türlü sindirme yöntemi kullanarak gerçekleştirdi. Eski köleleri, siyahların oy kullanma, toprak sahibi olma veya eğitim alma hakkını savunan beyazları hedef aldı. Fakat Klan, **yaklaşık on yıl içinde, yasal ve askeri müdahalelerle Washington D.C tarafından büyük ölçüde bastırıldı.**

Ancak, Klan’ın kendisi yenilmiş olsa da, amaçları **Jim Crow** yasalarının çıkmasıyla büyük ölçüde başarılmış oldu. Yeniden yapılandırma sırasında siyahlar için yasal, toplumsal ve ekonomik özgürlük önlemleri gerçekleştirmekte çabuk davranan Kongre, aynı çabuklukla bu özgürlükleri geri almaya başlamıştı. Federal hükümet güneydeki işgal taburlarını çekmeyi kabul etti, böylece de beyazların egemenliğinin yeniden tesisine izin vermiş oldu. **Plessy vs. Ferguson¹** ile de, **ABD Yüksek Mahkemesi tam ölçekli ırk ayrımcılığının önünü tümüyle açtı.**

Ku Klux Klan 1915’e kadar büyük ölçüde rafa kalkmıştı, ta ki D. W. Griffith’in orijinal ismi **The Clansman** (Klan üyesi) olan **The Birth of a Nation (Bir Ulusun Doğuşu, 1915)** filmi Klan’ın yeniden doğumunun kıvılcımını çakana dek. **Griffith**, Klan’ı bizzat beyaz uygarlığı için savaşıyan hacıllar, Amerikan tarihindeki en soylu kuvvetlerden biri olarak sundu. Film, ünlü bir tarihçi tarafından yazılmış **A History of the American People**’dan bir alıntı yapıyordu: **“Güney ülkesini korumak için, en azından büyük Ku Klux Klan, hakiki Güney imparatorluğu ortaya çıktı.”** Kitabın yazarı, bir zamanlar Princeton Üniversitesi’nde öğretim görevlisi olarak çalışıp aynı üniversitede rektörlük yapmış olan ABD Başkanı **Woodrow Wilson**’du.

1920’lere gelindiğinde, yeniden canlanan Klan’ın, Beyaz Saray’ın Yeşil Oda’sında Klan yemini ettiği kaydedilen **Başkan Warren G. Harding** de aralarında olmak üzere sekiz milyon üyesi olduğu iddia ediliyordu. Bu dönemde, Klan sadece güneyde etkin olmakla kalmıyordu, tüm ülkeye yayılmıştı; artık kendini sadece siyahlarla değil, ayrıca Katolikler, Yahudiler, komünistler, sendikacılar, göçmenler, ajiatörler ve diğer statüko karşıtlarıyla da ilgili görüyordu. 1933’te, Hitler Almanya’da yükselirken, yeni Klan ile Avrupa’daki yeni tehdit arasında bağ kuran ilk kişi **Will Rogers** oldu: **“Gazetelerin hepsi Hitler’in Mussolini’yi taklit ettiğini söylüyorlar,”** diye yazdı. **“Bana öyle geliyor ki taklit ettiği şey Ku Klux’tur.”**

1 1896 tarihli ABD Yüksek Mahkemesi davası ve kararı. Eyaletlerin Afrikalı Amerikalıların kamusal tesisleri kullanımlarına sınırlamalar getirebileceklerini söyleyen bir karardı. Louisiana eyaletinde siyahilerle beyazların trenlerde ayrı vagonlarda yolculuk etmeleri yasasının çıkmasının ardından, bundan rahatsız olan siyah ve beyaz New Orleanslı yurttaşlar bir deneme yapmaya karar verdiler ve 8’de I oranında siyah olan Homer Plessy Doğu Louisiana’ya birinci sınıf bilet alıp beyazların vagonuna oturdu ve sonra da kondüktöre 8’de I siyah olduğunu açıkladı. Bunun üzerine kendisine siyahlar için ayrılmış vagona geçmesi söylendiğinde bunu reddetti ve tutuklandı. Açılan dava sonucunda da tesislerin eşit kalitede oldukları sürece ayrılmış olabilecekleri kararı çıktı. Homer Plessy suçlu bulundu ve 25 dolar ceza ödemeye mahkum edildi, -çn.

İkinci Dünya Savaşı'nın başlaması ve bir dizi iç skandal bir kez daha Klan'ın düşüşe geçmesine neden oldu. Savaş sırasında ülkenin bütünlüğü ayrılıkçılığa üstün geldiğinden kamu duyarlılığı Klan'ın aleyhine döndü.

Ama savaşın hemen ardından, birkaç yıl içinde, kitlesel bir yeniden doğuşun sinyalleri belirmeye başlamıştı bile. Savaş döneminin kaygıları yerini savaş sonrasının belirsizliklerine bırakırken, Klan'ın üye sayısında da patlama yaşandı. **V-J Günü**'nden² sadece iki ay sonra, Atlanta'daki Klan, Stone Dağı'nın cephesinde **Rober E. Lee**'nin oymasını taşıyan kayanın bulunduğu bölümde 90 metrelik bir haç yaktı. Abartılı haç yakma, bir Klancının dediğine göre, **“zencilerin savaşın bittiğini ve Klan'ın geri döndüğünü anlamaları”** için yapılmıştı.

Atlanta şimdi Klan'ın merkezi yönetim yeri olmuştu. Kilit Georgia politikacıları üzerinde Klan'ın ciddi tesiri vardı ve Georgia eyaletindeki alt birimlerinde bir sürü polis ve şerif yardımcısı bulunuyordu. Evet, Klan, şifreler, cübbe ve kama manevralarıyla gizli bir cemaatti, ama Klan'ın gerçek gücü Ku Klux Klan ile yasa uygulayıcı kuramların kol kola giden kardeşler olduğu, ama sırmış gibi davranıldığı bilgisinin halk arasında yarattığı korkuda yatıyordu.

Atlanta, Klan jargonunda **KKK**'nin Görünmez İmparatorluğu'nun **Emperyal Şehri**, Klanla kan bağı taşıyan ama ters mizaca sahip otuz yaşında bir adam olan **Stetson Kennedy**'nin de yurduydı. Kennedy, önde gelen güneyli ailelerden birine mensuptu, atalan arasında Bağımsızlık Bildirisi'ni imzalayan iki kişi, Konfederasyon Ordusu'ndan bir subay ve meşhur şapka firmasının kurucusu ve adına Stetson Üniversitesi kurulan **John B. Stetson** da vardı.

Stetson Kennedy, Florida Jacksonville'de beş çocuğun en küçüğü olarak ondört odalı bir evde büyüdü. Amcası Brady bir Klan üyesiydi. Ama Klan ile ilk gerçek karşılaşmasını, Stetson'ı da büyük ölçüde yetiştirmiş olan ailenin hizmetçisi **Flo**, bir Klan çetesi tarafından bir ağaca bağlanarak dövülüp tecavüze uğrayınca yaşadı. Flo'nun suçu şuydu: **Bir yük arabasının beyaz sürücüsüne ona eksik para üstü verdiğini söyleyerek karşı gelmek.**

Kennedy, çocukluktan beri belinden rahatsız olduğu için ikinci Dünya Savaşı'nda savaşmamış ve ülkesi için anayurtta kalarak bir şeyler yapmaya karar vermişti. Ülkesinin en büyük düşmanının, bağnazlık olduğuna inanıyordu. Kendini **“geniş anlamda muhalif”** olarak tanımlıyordu ve bağnazlık karşıtı makaleler ve kitaplar yayınlıyordu. Woody Guthrie, Richard Wright ve başka ilericilerle yakın arkadaşlık kurdu; **Jean-Paul Sartre** onun kitabını Fransa'da yayınladı.

Yazı yazmak, Kennedy için ne kolay oluyordu, ne de mutluluk veriyordu. Kökende bir kırsal bölge çocuğuydu, bataklıklarda balık avlamayı tercih ederdi. Ama davasına tüm kalbiyle bağlanmıştı. **Karalama Karşıtı Birliği'nin (ADL, Anti-Defamation League³)** bağnazlığı yok etmek için gösterdiği savaş sonrası çabalann Yahudi olmayan tek üyesi oldu. (ADL'nin baskıla baskı kurma kampanyasının merkezi bir ögesi olan **“Kaş çatma gücü”** deyişini buldu, bu insanları bağnaz bir konuşma duyduklarında kaşlarını çatmaya teşvik ediyordu.) Ülkenin en büyük siyahi gazetesi olan **Pittsburgh Courier**'in⁴ tek beyaz muhabiri oldu. (Hakkındaki efsaneye göre, bir şerifin tüfek atışından sağ çıkabilmiş siyah bir halk kahramanı olan Daddy Mention'ın ismini kullanarak Güney'deki ırk mücadelesi üzerine yazılar yazdığı bir köşesi vardı.)

Kennedy'yi harekete geçiren şey dar kafalılığa, cehalete, engellemeciliğe ve yıldırmaya karşı duyduğu nefretti. Bunlar, onun gözünde, Ku Klux Klan kadar hiçbir örgüt tarafından gururla uygulanmıyordu. Kennedy Klan'ı bizzat beyaz iktidarın terörist kolu olarak görüyordu. Bu, çeşitli nedenlerle düzeltilemez bir sorun olarak onu çok etkiliyordu. **Klan, siyaset, iş dünyası ve yasa uygulayıcıların liderleriyle ittifak halindeydi. Halk korkuyordu ve kendini Klan'a karşı eyleme geçmek için güçsüz hissediyordu.** Ve o zamanlar var olan az sayıda nefret-karşıtı grubun Klan üzerindeki baskısı çok kısıtlıydı. Hatta Klan'a dair bilgileri bile çok sınırlıydı. Kennedy'nin daha sonra yazdığı gibi, Klan'a dair kilit bir olgu onu düş kırıklığına uğratiyordu: **“konuyla ilgili yazılmış metinlerin neredeyse hiçbiri ifşaat değildi, ama hepsi görüş belirten yazılardı. Yazarlar Klan'a karşıydılar, tamam, ama Klan'la ilgili içerde olup bitenler hakkında çok çok az**

2 V-J Day, Victory over Japan Day (Japonlara karşı Zafer günü) 15 Ağustos 1945.

3 Sigmund Livingston tarafından 1913'de kurulan ABD'li kurum, anti-Semitizm, bağnazlık ve ırkçılıkla savaşmayı hedef koymuş ve Yahudi halkının karalanmasına karşı durmak amacını belirtmişti. Türkçe'ye *Ayrımcılığa Karşı Birlik, Anti-İftira Birliği, Karalamacılığa Karşı Birlik* gibi adlarla da çevrilmiştir, -çn.

4 Edwin Harleston tarafından 1907'de kurulan gazete en başarılı günlerini 1930'larda yaşayarak büyük etki sağlamıştı, -çn.

bilgiye sahiptiler.”

Bunun üzerine Kennedy, her gözüpek, korkusuz, hafiften çatlak bağnazlık karşıtının yapacağı gibi, gizli bir üye, bir casus olarak, Ku Kux Klan’a girmeyi kararlaştırdı.

Atlanta’da, daha sonra yazdığı gibi, **“müşterilerinin”, “sinirli, zalim Klan görünüşüne sahip olduğu”** bir bilardo salonuna takılmaya başladı. Slim adlı bir adam, bir taksi şoförü, bir öğleden sonra barda yanına oturdu. **“Bu ülkenin ihtiyaç duyduğu şey iyi bir Kluxlama (Kluxing). Zencilere, Yahudilere, Katolik latinlere ve kızılara hadlerini bildirmenin tek yolu bu!”** dedi Slim.

Kennedy kendisini **John S. Perkins** olarak tanıttı, misyonu için uyarladığı takma isim buydu. Slim’e, amcası Brady Perkins’in bir zamanlar Florida’da Klan’da Büyük Titan olduğunu anlattı ki bu doğrudu. **“Ama onlar öldü, değil mi?”** dedi Slim.

Bu Slim’i cebinden bir Klan çağrı kartı çıkarmaya itti. **“Dün, Bugün, Sonsuz Burada! Ku Klux Klan at biniyor! Tanrı Bize Erkekler Bahşetsin!”** Slim, Perkins’e şanslı olduğunu, çünkü üyeliğe kabul etme kampanyasının sürdüğünü söyledi. Başlangıç ücreti 10 dolardı. Klan’ın satış sloganları şöyleydi: **“Zencilerden nefret ediyor musunuz? Yahudilerden nefret ediyor musunuz? On dolarınız var mı?”** (8 dolara indirilmişti). Sonra, yıllık 10 dolar aidat ödeniyordu ve 15 dolar da kukuletalı cübbe için veriliyordu.

Kennedy çeşitli ödemeler karşısına çıkınca durakladı. Kabul etmekte zorlanıyormuş gibi yaptı, ama sonunda katılmayı kabul etti. Fazla sürmeden, Stone Dağı’nın tepesinde toplu bir gece yarısı kabul töreninde Klan yeminini etti. Kennedy haftalık Klan toplantılarına katılmaya başladı. Keşfettiği şifreli bir el yazısıyla notlar almak üzere toplantılardan sonra eve koşuyordu. Klan’ın yerel ve bölgesel liderlerinin kimliklerini öğrendi. Klan’ın hiyerarşik yapısını, ritüellerini ve dilini çözdü. Kİ önekini pek çok sözcüğe eklemek bir Klan adeti idi; böylece iki Klan üyesi yerel bir Klocak’da bir Klohbet⁵ ederlerdi. Çoğu Klan adeti gülünese çocuksuluklarıyla Kennedy’yi şaşırttı. Örneğin sol elle yapılan Gizli Klan el sıkışması, sol elle yapılan, bileklerin kıvrıldığı bir balık çırpınmasına benziyordu. Seyahat eden bir Klan üyesi tuhaf bir kasabada yanında kalabileceği o kasabanın yerlisi bir birader arıyorsa, Bay Ayak’ı soruyordu. Ayak, “Sen bir Klan üyesi misin?” (“Are You a Klansman?”) sözcüklerinin başharflerinden oluşan bir şifreydi. Seyahat edenin duymayı umduğu ifade de, **“Evet ve ben ayrıca Bay Akai’yi de tanıyorum”** demesiydi. Bu da “ben bir klan üyesiyim”in başharfleri idi (“A Klansman Am I.”)

Çok geçmeden, Kennedy Klövalyelere⁶, Klan’ın gizli polisine ve **“kırbaç ekibi”**ne davet edildi. Bu ayrıcalık için, göğsüne büyük bir çakıyla kesik atıldı ki kan andı içebilsin:

“Ey Klan erkeği, Tanrı’nın ve şeytanın huzurunda sana bir Klan klövalyesi olarak güvenilip, sunulan sırlara asla ihanet etmeyeceğine yemin ediyor musun?”

“Yemin ediyorum,” diye yanıtladı Kennedy.

“Kendine iyi bir silah ve çok sayıda cephanelik sağlayacağına ve zenciler sorun çıkarmaya başladığında onlara bolca kurşun sıkmaya hazır olacağına yemin ediyor musun?”

“Ediyorum.”

“Beyaz doğum oranını arttırmak için elinden geleni yapacağına tüm gücünle yemin ediyor musun?”

“Ediyorum.”

Kennedy’nin Klövalyelere kabulü için 10 dolar ödemesi gerekti, aynı zamanda da **Klövalye** harcamalarının karşılanması için aylık 1 dolar ödemeyi kabul etti. Ayrıca siyaha boyanacak, ikinci bir kukuletalı cübbe alması da gerekiyordu.

Bir Klövalye olarak Kennedy, bir gün kendisinden şiddet uygulamasının beklenmesinden endişeleniyordu. Ama kısa zamanda Klan’daki hayatın ve genel olarak terörizmin temel bir olgusunu keşfetti: Tehdit konusu şiddetin çoğu tehdit evresinin ötesine geçmiyordu.

Klan’ın şiddet uygulamasının baş simgesi olan linç etmeyi gözönüne alalım. Aşağıdaki, Tuskegee Enstitüsü’nün derlediği, Amerika Birleşik Devletleri’nde siyahların linç edilmesinin on yıllar itibarıyla istatistikleridir:

Yıllar

LİNÇEDİLEN SİY AHLAR

5 Klavern: Kl(an) + (c)avern, Klancılarının toplandığı mekânlar, ocaklar, klonversation: kl(an) + (c)onversation, Klancılarının sohbeti -çn.

6 Klavallier: kl(an) + (c)avallier: klan şövalyesi, klan askeri -çn.

1890-1899	1,111
1900-1909	791
1910-1919	569
1920-1929	281
1930-1939	119
1940-1949	31
1950-1959	6
1960-1969	3

Bu rakamların sadece Ku Klux Klan'a atfedilen linçleri içermediğini, kaydedilen tüm linçleri kapsadığını akıldā tutun. İstatistikler, en azından üç dikkat edilesi olguyu açığa çıkarıyor. Birincisi yıllar içinde linç olaylarının gözle görülür düşüşüdür. İkincisi de linç olaylarıyla Klan üyeliği arasında bir paralellik olmamasıdır. KLAN'IN UYKUDA OLDUĞU 1900 İLE 1909 YILLARI ARASINDA KLAN'IN MİLYONLARCA ÜYEYE SAHİP OLDUĞU 1920'LERDEN DAHA FAZLA LİNÇ YAŞANMIŞTI. Bu da Ku Klux Klan'm sanılandan çok daha az linçten sorumlu olduğunu gösteriyordu.

Üçüncüsü, siyah nüfusunun büyüklüğüyle orantılı düşünöldüğünde, linç olayları son derece enderdi. Kuşkusuz, tek bir linç bile çok ama çok fazladır. Ama yüzyıl başında, linç olayları genelde hatırlandıkları kadar gündelik olaylar değildi. 1920'lerin 281 linç kurbanını yetersiz beslenmeden, zatürreeden, ishalden ve diğer sebeplerle ölen siyahî çocukların sayısıyla karşılaştırın. 1920'de, her 100 çocuktan 13'ü bebekken ölüyordu, ya da kabaca her yıl 20.000 çocuk denebilir. Bunu bir yıl içinde linç edilen 28 kişiyle karşılaştırın. 1940 gibi ileri bir tarihte bile, her yıl yaklaşık 10.000 siyah çocuk ölüyordu.

BU LİNÇ RAKAMLARI DAHA KAPSAMLI HANGİ GERÇEKLERİ GÖSTERİYOR?

PEKİ LİNÇ OLAYLARININ GÖRECE ENDER OLMASI VE ZAMAN İÇİNDE KLAN ÜYELİĞİNDE BİR PATLAMA OLDUĞUNDA DAHİ SERT BİR İVMEYLE AZALMASI NE ANLAMA GELİYOR?

En zorlayıcı açıklama, bu erken dönem linçlerinin işe yaradığını söyler. Beyaz ırkçılar, ister Ku Klux Klan'a üye olsunlar ister olmasınlar, eylemleri ve retorikleriyle son derece açık ve korkunç biçimde ürkütücü güçlü bir motivasyon şeması geliştirdiler. Eğer siyah bir insan, beyaz bir araba sürücüsüyle konuşmak veya oy atmaya çalışmaya kalkışmak gibi davranışlarla kabul edilen davranış kodlarını ihlal ederse, cezalandırabileceğini, üstelik belki de ölümle cezalandırabileceğini gayet iyi biliyordu.

Dolayısıyla 1940'ların ortalarında, yani Stetson Kennedy örgüte katıldığında, Klan'ın fazla şiddet kullanmaya gerçekten ihtiyacı kalmamıştı. Kendilerine uzun süredir ikinci sınıf vatandaşlar gibi davranmaları söylenen pek çok siyah başka türlü davranmamaya açıkça zorlanmıştı. Bir veya iki linç, çok sayıda insanın uysallaşmasına sebep olarak büyük yol alınmasını sağladı. Çünkü insanlar güçlü motivasyonlara daha güçlü cevaplar verirler. Ve rasgele şiddet korkusundan güçlü, çok az motivasyon vardır. Bu da, terörizmin özde neden bu kadar ayrı etkili olduğunu açıklar.

Madem ki 1940'lann Ku Klux Klan'ı tümüyle şiddet dolu değildi, öyleyse neyle doluydu? Stetson Kennedy'nin bulduğu Klan sağlıklı bir erkekler arası kardeşlik birliğiydi. Çoğu çok kötü eğitim almış ve kötü özelliklere sahip olan, saklanacak bir yer arayan ve zaman zaman tüm geceyi dışarıda geçirmek için bir özür arayan biraderler topluluğu. Biraderlik bağlantılı yan-dini şarkıları, yemin törenleri ve şükür dualarıyla, hepsi tam gizlilik içinde yürütölen ritüelleri Klan'ı çok daha cazibeli kılıyordu.

Kennedy ayrıca Klan'ın, en azından örgütün tepelerine yakın olanlar için, kurnaz bir para kazanma operasyonu olduğunu da keşfetti. Klan liderlerinin pek çok gelir kaynakları vardı: bir sürü aidat ödeyen sıradan üye; sendikaları korkutması için Klan'ı tutan iş sahipleri veya Klan'a korunma parası ödeyenler; büyük nakit bağışların toplandığı Klan toplantıları; hatta zaman zaman yapılan silah kaçakçılığı veya kaçak içki operasyonları. Sonra Klan'm Klan üyelerine sigorta poliçeleri satan ve sadece nakit veya **Grand Dragon**'un⁷ bizzat kendi adına kesilmiş kişisel çekler kabul eden Ölüm Yardımı Kuruluşu gibi haraççılık işleri vardı.

Kennedy, Klan'ın içerisinde sadece birkaç hafta geçirdikten sonra, Klan'ı incitebileceği bir yol bulup

7 Grand Dragon (Büyük Canavar) veya Grand VVizard (Büyük Büyücü) Ku Klux Klan'ın liderleri için kullanılanılır -çn.

Klan'a zarar vermeye can atar hale geldi. Klan'ın bir sendikayı basma gösterisi yapma planını duyunca, bilgiyi sendikadan bir arkadaşına ilettili. Klan bilgilerini kurumsal bir Klan deşifrecisi olan **Georgia başsavcısının** yardımcısına ilettili. Klan'ın şirket imtiyazlarını araştırdıktan sonra, Kennedy Georgia valisine mektup yazdı ve imtiyazlarının iptal edilmesi için gerekçelerini belirtti. Klan kâr amacı gütmeyen, siyasi olmayan bir örgüt olarak tasarlanmıştı, ama Kennedy bu örgütün hem kâr amacı hem de siyaset amacı güttüğüne dair kanıtlara sahipti.

Kennedy'nin hiçbir çabası beklediği etkiyi uyandırmadı. Klan öylesine sağlam kök salmıştı ve öylesine yaygındı ki Kennedy bir deve karşı çakıl taşı fırlatıyormuş gibi hissetti kendini. Atlanta'daki Klan'a bir şekilde zarar vermeyi başarsa bile, tüm ülkedeki binlerce alt birim dokunulmadan kalmış olacaktı. Klan o sıralar ciddi bir yeniden doğuş süreci içindeydi.

Kennedy çok ağır biçimde engellenmişti, ama bu hüsrandan parlak bir fikir bularak çıktı. Bir gün bir grup erkek çocuğun aptalca gizli parolaları birbirlerine söyledikleri bir tür casus oyunu oynadıklarını gördü. Aklına Klan'ı getirdi bu. Klan'ın parolalarını ve tüm diğer sırlarını bütün ülkedeki çocukların ellerine vermek hoş olmaz mıydı, diye düşündü. Gizli bir topluluğu zehirlemek için onu çocuksulaştırmak ve en gizli bilgilerini halka yaymaktan daha iyi ne olabilir ki? (Rastlantı eseri, Birth of a Nation'da da [Bir Ulusun Doğuşu] eski bir Konfederasyon askeri, bir grup siyahi çocuğu korkutmak amacıyla beyaz çarşafaların altına saklanan bir grup beyaz çocuktan esinlenerek Klan'ı başlatmıştı.)

Kennedy bu misyon için ideal ortamı da bulmuştu: her gece akşam yemeği saatinde tüm ülkedeki milyonlarca dinleyiciye yayın yapan **Süperman**'in Maceraları radyo programı. Programın yapımcılarıyla buluştu ve Ku Klux Klan ile ilgili bazı bölümler yazmak isteyip istemeyeceklerini sordu. Yapımcılar coşkuyla karşıladılar. **Süperman Hitler, Mussolini ve Hirohito** ile savaşarak yıllar geçirmişti, ama savaş bittikten sonra yeni kötü adamlara ihtiyaç duyuyordu.

Kennedy en iyi Klan bilgilerini **Süperman**'in yapımcılarına aktarmaya başladı. Onlara Bay Ayak ve Bay **Akai**'den bahsetti ve Klan'ın Kluran⁸ denilen kutsal kitabından çarpıcı pasajlar gönderdi. (Kennedy beyaz Hristiyan üstünlüğünden yana bir grubun kendi kutsal kitabına neden İslam'ın kutsal kitabıyla neredeyse aynı ismi verdiğini hiçbir zaman öğrenemedi.) Herhangi bir yerel Klocak'ta bulunacak Klan memurlarının rollerini açıkladı:

Klaliff (başkan yardımcısı),

Klokard (eğitmen),

Kludd (vaiz),

Kligrapp (sekreter),

Klabee (veznedar),

Kladd (şef muhabereci),

Klarogo (iç bekçi),

Klexter (dış bekçi),

Klokann (beş kişilik bir soruşturma komitesi) ve

KLövalyeler (bizzat Kennedy'nin de dahil olduğu kol kuvveti grubu ve reislerinin adı da Ass Tearer idi).

Kennedy yerelden ulusal düzeye çıkan Klan hiyerarşisini anlattı:

Yüce Tepegözler ve Oniki Dehşeti; bir Ulu Titan ve Oniki Gazabı; bir Grand Dragon ve Dokuz Başlı Hydra canavarı; ve Emperyal Büyücü ve Onbeş Genii meleği. Ve Kennedy yapımcılara, Nathan Bedford Ormanı Klocak No.1, Atlanta, Georgia Alemi'ndeki kendi Klan bölümünde o anda kullanılmakta olan parolaları da söyledi.

Radyo yapımcıları Süperman'ın Ku Klux Klan'ı temizlediği dört bölümlük programlar yazmaya başladılar.

Kennedy program yayınlandıktan sonraki ilk Klan toplantısını ipe çekiyordu. Elbette, Klocak stres altındaydı. Grand Dragon normal bir buluşma yürütmek istedi, ama sıradan üyeler onu susturdular. "Bir tanesi "geçen gece işten eve geldiğimde," diyerek şikayet etti, "evde çocuğum ve bir grup arkadaş vardı. Bazıları havlularla boyunlarını pelerin gibi bağlamışlardı ve bazıları da başlarının üzerine yastıklar aldılar. Pelerinli olanlar yastıklı olanları kovalıyorlardı. Ne yaptıklarını sorduğumda, **Süperman Klan'a** karşı denilen yeni bir hırsız polis oyunu oynadıklarını söylediler. **Çete baskını, diyorlardı oyuna!** Tüm gizli parolalarımızı

ve diğer herşeyi biliyorlardı. Hayatım boyunca hiç bu kadar komik duruma düşmemiştim! Bir gün çocuklarımın Klan cübbemi bulacaklarını düşünün bir de?”

Grand Dragon, haini açığa çıkarmaya söz verdi.

“Zarar çoktan verildi bile,” dedi bir Klan üyesi.

“Gizli ritüelimiz bir grup çocuk tarafından radyoda makaraya alınıyor!” dedi Kladd.

“Her şeyi yayınlamış değiller,” dedi Grand Dragon.

“Yayınlamadıkları şeyler yayınlamaya değer olmayanlardı sadece,” dedi Kladd.

Dragon parolalarını hemen değiştirmelerini önerdi, **“kanrevan”** olan parolalarını **“hainlere ölüm”** yaptılar.

O geceki buluşmanın ardından Kennedy Süperman’ın yapımcılarını arayıp yeni parolayı bildirdi, onlar da bir sonraki programda yeni parolayı kullanmaya söz verdiler. Bir sonraki haftanın Klan toplantısında, oda neredeyse boştu; yeni üyelik başvuruları sıfıra düşmüştü.

Kennedy’nin bağınazlıkla savaşmak için o güne kadar düşündüğü ve ileride de düşüneceği bütün fikirler arasında, Süperman kampanyası en zekicesi ve muhtemelen en verimlisi oldu. Tam da umduğu etkiyi elde etmişti: Klan’ın gizliliğini kendisine geri çevirmişti, kıymetli bilgiyi makaraya almak için cephaneliğe dönüştürmüştü. Bir kuşak önce yaptığı gibi milyonlarca üyeyi kandırmak yerine, Klan güç kaybetmeye ve dökülmeye başladı. Her ne kadar, özellikle Güney bölgelerinde, Klan asla tam ölmediyse de, Louisianalı bir Klan lideri olan David Duke, ABD Senatosu ve diğer ofisler için yasal girişimlerde bulundu. Ama asla eskisi gibi güçlü olmadı. ***The Fiery Cross: The Ku Klux Klan in America*¹ da (Ateşli Haç: Ku Klux Klan Amerika’da) tarihçi Wyn Craig Wade, Stetson Kennedy’yi “Kuzeyde Ku Klux Klan’ın savaş sonrası yeniden doğuşunu önleyen en önemli sebep”** olarak adlandırıyordu.

KENNEDY CESUR, AZİMLİ VE ÇELİK GİBİ SİNİRLERE SAHİP BİRİYDİ. AMA KLAN’I DURDURMA BAŞARISI BU NİTELİKLERİ SAYESİNDE GERÇEKLEŞMEDİ. KLAN’I ENGELLEYEBİLDİ, ÇÜNKÜ KENNEDY HAM BİLGİNİN GÜCÜNÜ ANLAMIŞTI. KU KLUX KLAN, POLİTİKACILARA, EMLAKÇILARA VEYA BORSACILARA ÇOK BENZER BİR BİÇİMDE, GÜCÜNÜ BÜYÜK ÖLÇÜDE BİLGİYİ SAKLAMASINDAN ALAN BİR GRUPTU. BİR KEZ BU BİLGİ YANLIŞ ELLERE GEÇİNCE (veya, sizin bakış açınıza bağlı olarak, doğru ellere geçince) GRUBUN AVANTAJLARINDAN ÇOĞU YOKOLUYORDU. (s.55-66)

Kaynak:

Steven D. Levitt-Stephen J. Dupner, trc: Süreyya Evren Türkeli,Görünmeyen Ekonomi-Dünya Gerçekte Nasıl İşliyor, 2010, İstanbul